

strere og behandle en lang række af de oplysninger, der er omfattet af §§ 7 og 8 i persondataloven.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne findes sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. De omfattede selskaber har en legitim interesse i at få mulighed for at få lettere adgang til at kunne give kunderne en helhedsorienteret rådgivning. Tilsvarende vil kunderne have en interesse i, at det med de nye videregivelsesregler bliver muligt at yde en mere målrettet rådgivning, fordi kunden i mindre omfang end i dag selv vil skulle fremskaffe oplysninger til brug for rådgivningen.

Til nr. 15

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 10. Bestemmelsen indebærer, at den der modtager oplysninger efter lovforslagets § 1, nr. 10, pålægges tavshedspligt. Herved opretholdes det gældende princip om, at tavshedspligten følger oplysninger, som videregives efter reglerne i lov om finansiel virksomhed. Det har betydning i de situationer, hvor modtageren af oplysninger ikke i forvejen er pålagt tavshedspligt efter den finansielle lovgivning.

Til nr. 16

Det følger af den gældende bestemmelse i § 121, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at oplysninger om en privatkunde ikke må videregives til brug for markedsføring eller rådgivning, medmindre kunden har givet samtykke hertil. Da den foreslåede § 118, stk. 3, opregner betingelserne for videregivelse af oplysninger om kundeforhold til brug for rådgivning, bør der i forbindelse med forbudet mod at videregive oplysninger til brug for rådgivning, medmindre der foreligger et samtykke, jf. § 121, stk. 1, indsættes en henvisning i bestemmelsen til den ny § 118, stk. 3, for at tydeliggøre, at der ikke kræves samtykke til videregivelse til rådgivning, når tilfældet er omfattet af § 118, stk. 3.

Til nr. 17

§ 162, stk. 1, opregner de aktivtyper, der kan indgå i den gruppe af aktiver, hvis samlede værdi til enhver tid mindst skal svare til værdien af et forsikrings-selskabs eller en pensionskasses forsikringsmæssige hensættelser.

Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A, er omfattet af lovens § 162, stk. 1, nr.

10. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande uden for zone A er omfattet af § 162, stk. 1, nr. 12. Kapitalandele optaget til handel på et marked i lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, er således omfattet af både nr. 10 og nr. 12.

For at skabe klarhed over hvilke investeringsgrænser, der gælder efter § 163 for de forskellige aktivtyper, findes det hensigtsmæssigt, at hver aktivtype kun er omfattet af ét nummer i § 162, stk. 1.

Det foreslås derfor, at § 162, stk. 1, nr. 12, ændres, således at bestemmelsen alene omfatter kapitalandele og andre værdipapirer optaget til handel på et marked i lande uden for zone A. Det er en forudsætning, at markedet svarer til et reguleret marked inden for Den Europæiske Union.

Ved »lande uden for zone A« forstås lande, som ikke er omfattet af definitionen på zone A-lande i § 5, stk. 1, nr. 18, i lov om finansiel virksomhed.

§ 162, stk. 1, nr. 12, skal fortsat indeholde andre værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, eller tilsvarende markeder i andre lande omfattet af zone A.

»Reguleret marked« er defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 14, i direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter (MiFID-direktivet).

Til nr. 18

§ 248, stk. 3, nr. 3, foreslås ophævet. Ophævelsen af nr. 3 skaber overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 126-128, således at reglerne om krav til basis-kapitalens størrelse i forsikringsselskaber er i overensstemmelse med kravene til genopretning af selskabets økonomiske stilling.

Den øvrige del af § 248, stk. 3, videreføres.

Til nr. 19

Det foreslåede 3. pkt. er en rettelse, idet denne del af bestemmelsen ved en fejl udgik af loven ved lov nr. 108 af 7. februar 2007. Formålet med daværende lovændring var, at et forsikrings-selskab ikke længere skulle ansøge Finanstilsynet om tilladelse for at anvende sikkerhedsfondens midler til dækning af tab ved af vikling af de forsikringsmæssige forpligtelser eller på en anden måde, der er til fordel for de forsikrede. § 293 kom imidlertid til at fremstå, som om der ikke er adgang til at fraføre midler fra sikkerhedsfon-